

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Osores hominum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

Est enim vultus plerumque index mentis, & lineamenta corporis argumenta animi; liberalis & honesta facies, liberalem & honestum arguit animum, prava pravum. Qualis in Zoilo primo apparebat, à quo deinde formam corporis, animique traxere nepotes.

II. (b) Ad Momos & Zoilos aggregandus est *Timon*, Atheniensis ortu, cognomento μισάνδρωπος, seu, *hominum osor*. Hic omnibus videbat, actiones omnium arrodebat, nullorum hominum homo; hominum vestigia quoque vitans; soli Alcibiadi adolescenti familiaris; quod mirantibus, caussāmque roganibus, respondebat: Hic adolescens Atheniensibus suo tempore ingens conflabit malum. Ejus epitaphium hoc fuit: *Hic sum post vitam miseram, inopemque sepultus: Nomen ne queras: Dii, lector, te male perdant.* Arborem is in suo horto consitam habebat, quām erat succisurus, idcirco prius evulgari voluit: arborem sibi esse, in qua se aliquot miserorum hominum suspenderint. Nunc illum esse succidendam, ideoque properandum illi, qui sui in ea suspedium cogitaret. Digni me herculē homuli, qui, quod nominatus grammarius imprecatur cuidam:

Omnibus invideas, Nævole nemo tibi.

Alienæ felicitatis invidiā torqueantur; ipsi verò desperatione meliorum, ringantur ut canes, & cùm male facere non queant, male dicendi libidine acerbent vitam.

III. (c) Prudentissimè monet poëta:

Loripedem rectū derideat, æthiopem albus.

Adagione teritur: *longo, vel adunco suspendere naso.* Sed aliud est nasatum, aliud nasutum esse. Irridet Martialis Tongilianum quendam, qui ob carpendi licentiam videbatur sibi nasutissimus; cùm tamen penitus à judicio aberrarit, totusque à suomet ipse naso suspensus fuerit:

Tongilianus haber nasum scio: non nego; sed jam

Nil præter nasum Tongilianus habet. lib. 12.

Erat enim homini nasus æquō porrectior; & qui censoriè judicabat alios, ipsi suus ludibrio fuit nasus. In eodem libro exagitat alium, qui nimis uncis indulgebat naribus, & nasum habebat,

Quantum noluerit ferre rogatus Atlas.

Non ideo tamen emuncta naris erat, etsi nasonem se posset dicere. Imò illi quoque, qui nasum cubito tergunt, censoriam sibi dicitatatem arrogant. Eodem poëta teste:

Et pueri nasum Rhinocerotis habent.

Oooo 2

Aut

(b) Osores hominum. (c) Censores aliorum.